

Paris, Febr 1879.

Avenue de Clichy. 4.

Kjære Ven!

Af Peters har jeg nu erfaaret din Adresse, og hvad der glædede mig især, at du har tænkt paa at tilskrive mig. Du skylder mig ogsaa flere Brev, hvis ikke mine Brev er gaaet talet undveies. Du maa se, at jeg ofte har tænkt paa dig, og at jeg med Jubel har læst om det Triumphtog i Tyskland. Man lærer nu at kjende og agte Norge derude i Verden og hvem er Skyld deri? Vore Komponister og Digttere og Held for dem!

Svensken, lidt nylig sin Akapodei norvegienne opføit her paa Padeloups Koncert, men han havde desværre ikke samme Held med sig som de i Tyskland, Publikum viste dog ikke noget Tegn paa Vilde, men hjerte Kompositionen vedes stærkere Interesse og Billeit lød et meget leunke Bifald. De fleste Skandinaver var mødt frem. Jeg sad der i en Stormens som om det var et Skuespil af mig. der for første Gang skulde gaa over Scenen. I stor Spænding! Og saa som vi applauderede! Men det hjalp ikke stort. Pariserne følte ikke hvad vi følt, ved at høre disse monoton, Kjære Falkensoderi.

Kjærligheden med Stavens syntes jeg især om. Jeg huske-
 de alle de Pyttendancer, hvor jeg havde hoppet om i
 Procession, til Tak af denne gamle, gode Vise. Svend
 dens Nummer havde ogsaa faaet en uheldig Plads paa
 Programmet. Der gik noget ekstra fint (noget,
 som enhver kunde forstaa sig paa) foran, og nogle
 lignende ligesaa populære som vakkre Kompositioner
 fulgte efter. Selv forstaar jeg ikke meget Musik,
 som du ved; men Falk her, der vil vore sagkyndige,
 siger, at Svendsen skulde optaadt med en af sine
 Symfonier. - Jeg har foraaet Frk Byk den Musik,
 du har sat til mine 5 Digte. Hun er meget glad
 i dem og synger allerede "Alled en Sommeravis."
 Den er hendes Gædding. - Hvorledes gaar det med
 Digtet "Dybeste" som du engang tankte at sætte
 Musik til? Har det fundet Naade for allesterens
 Øie eller er det tilovers afskediget - i Naade? - Ravn
 Kilde har sat Musik til nogle af mine Smaadigte og
 har især været heldig med en liden Sang, der hedder "I
 Kloster." - Fru Agathe Packer fik jeg nylig tilbude
 hendes "Sommerliv" tilligemed nogle vakkre Ord; det
 var meget venligt af hende. Hun er jo din Veninde
 og Brødreinde.
 Alled Peters har jeg ofte talt om dig. Jeg var me-
 get nysgerrig efter at erfare nærmere om det Hørdens
 gæsthold. Han fortalte mig da om det "Hørdens"
 om Edens Spadschure etc. Det var en heroisk Be-

Slutning af dig at begrave dig i det stulle, ved
Vinterlid vistnok meget kære Hardanger.
men saa er der ogsaa Kommet noget udaf
det. Er det Kjøitegaard, som siger, at det
Guddommelige vil erhverves i Stillehed? Der
har ialfald forstaaet Detrydningens deilig og
ladet en delig Sammenheng springe ud af
Vinterlidets graa Tuppe.

Naa man har levet i Stalari, har man
ikke rigtig, var lykkelig noget andet Stad.
Som jeg har langtet! Da jeg om Natten
passende Grundser mellem Stalari og Teau.
Krig var jeg nær ved at gaae af Borg!
Jeg sagde Faavel til to deilige, uforglemmo-
lige Star, belagte under en mild Himmel,
og mellem glade, gratiøse Mennesker!
Denne Tid var vistnok ikke uden Skyer,
men i Erindringer er alt skjönt og me-
drøler jeg helst ved Lyssiden. — Min
første Tid i Paris mellem al denne Tørhed
og Graaveir og Kjetekulde var rigtig ube-
lagelig. Nu har jeg forsonet mig meget
med Parisforholdene og deri har især The-
atret Skyld. Eggenens ros Minister har f.
erholdt for Afgang til Theatret fransk og
Odian, og der, maad du tro, er meget at se og

lere. Nogen særlig interesse havde Skandens aar har
jeg ikke mindt her. De fleste er Malere, der kun
taler om "Farver og Toner" og om hvordan det "stær".
Det er en af dem Fortuin, at det er saa almindelig dannet
at det logiske gjerne taler om Litteratur, Talitikk etc.
som en Kunst. Det er ogsaa et mindre godt
Tegn, naar Fagmændes altid stikker Nasens frem.
Det er som et Skilt man berer.

Flerske de paa vor Reise i Tyrol? Ja, der har
de vi mange morsomme Stener sam men, især
naar vi sad ved Tolden og fattede Hosen ud,
Naa han var i godt Humør, udstødte han nogle
underlige Næselyd, der var meget morsomme, og
naar han var i denne gjenflet Næse - Stemning,
kunde man spørge ham ud om alt, hans Tanker
om Uædelighed, Björnson etc. - Apropos Björnson.
Jeg mindte ham her i et privat Selskab og han
viste paa den tydeligste Maade, at han var færdig
siddet ind med mig. Thoms Snøke kunde naturligvis
ikke lække Björnson! Han omtalte ogsaa Hosen paa
en nedsettende Maade, kaldte ham blandt andet
"en Bjaltbekomp", alt for at berie mig. Jeg trøstede
mig med, at havde jeg været ganske uledydig
havde Björnson slet ikke hørt Næsets af mig. Nu
indrettede han sin Anfærelse hele Kvarden efter mig.
Han skulde blot have læst i mit Hjerte hin Kvad
og set der, med hvilke beundrende Følelser

jig kom ham misdo. Han skulde have vidst at
jig var hellige Dage udenlands naar andre
Skandinaver læste i sin Bælt bog hans Symoni
eller: Sam for mig, og var ætten i en
kort Drom: Norge og mellen Fjeldene, idet
jeg takkede ham, der skaffede mig denne
Nydelso. - Han talte den Kvold en Ven og
vans Forsvarer. - Det Indtryk han gjorde
paa mig, var næsten modbydeligt. Saaledes
taler urarne, og dragne Sætninger, men ingen
dand, mindst en Digter. En talet Illusion
for mig!

Ja, jeg har ogsaa talet andre Illusioner: Jeg
har ikke haent al den Fremgang, som jeg engang
drømte om, og dog ved jeg, at min Begavelse
vidvarende har udviklet sig. Det er Personer
ne, som staae mig i Veien. Jeg vil Sag, og
man tænke paa Personer. Jeg har f. Ex skre-
vet gode Arbejder, som jeg aldrig faar opført
Nyansen. Det Eine "En Tonsonig" sendte Jbsen
selv ind til Kristiania Theater, ledsaget af varme
Lovord. - Det blev forkastet. - Et andet
Skuespil, hvorom ogsaa Jbsen udtalte sig varmt,
blev ogsaa forkastet. Hvis Jbsen f. Ex mere havde
vandt Theatordirektion i Hædet for Tebe eller

Lassen, havde jeg altsaa faaet to Hylfiker opført
og et godt Romane overintyret. - Kunde man
flytte Personer ligesom Schakkrækter, saa var min
Lykke gort. - Med mine Fortællinger gaar det
ligeledes. Jeg sendte et Par til Hegel, som han
ikke vilde forlægge, da hans Konsulent fandt at
de var saa "drøie" og saa "uhyggeelig erotisk"
Dr. Naander deunod, den store Kritiker, der i
Manuscript har gennemlæst mine Fortællinger,
finder den vord at Hylfiker. - Harde altsaa
Naander været den Hegels Konsulent istedet for
den gamle, grøtne, pedantiske, mavesyge
Professoren Dölloch, saa havde du allerede til Jul
haart et nyt Par af mine Fortællinger i din
Haand. Jeg havde tænkt at tilegne dig dem.
- Ja, Kunde man helst flytte Personer som Schak-
krækter!

Jeg har nu fuldeendt et nyt femakts
Manuscript som hedder "Et Ungdomsfeilbuis". Dette
Hylfike ønskede jeg først opført i Tyskland (du
ved, at Hømpel skal Romane redigere) og i dens
Anledning har jeg en stor Tjeneste at bede dig om.
Om du gennem din Bekjendtskaber i Leipzig
(Lange, Helms, Dr. Förster) Kunde faa
Hylfiker oversat for mig og omuligens opført. -
Da var ialfald et Spørgsmaal, der Kunde stille

til en af de Oversættelse, der bor i Kjøbenhavn, Gennem
Her Comit Jonas er jeg allerede introduceret
i Tyskland. Han har oversat flere af mine
Fortællinger og har for Tiden en ny Novelle af
mig under Oversættelse. — Men da denne
Mand (det har jeg opdaget nu) er en liberal
Vindbeutel, vil jeg ikke mere have noget at
bestille med ham. Han har itale honoreret
mig, har oversat slet, og det vil han
sagt sig den Frihed paa egen Haand at sende
min Digtning. Du kender Sjødroninger.
Helstiden bliver vanvittig. Her Jonas giver her-
de uden videre Forstanden igjens ved at hjælpe
noget ideatiske Læser i Sluttet. Du kan tænke
dig min Fortvivlelse. Han er et Uhyre, der helst
vil tjene Peng. Redaktøren havde forlangt en
Forsoning, og saa, for at tjene sit Honorar (jag
faar intet), omkalfater han hele Stykkets Idé!

Kende du godt det Til, at mit sidste Arbejde
kommer frem i Tyskland, hvor Taknemmelig
vil jeg da itale vare dig! Da skal du hede
min lykkelige Skaber; jeg skylder dig allerede no-
get for. — Stykket er det Bedste, jeg har skrevet.
Her Redaktør Natzmann, der er en skarp Kritiker,
har udtalt sig med stor Res om det, og sagt, at
det man kunne opføre paa enhver Scene. — De,
ved at gjennemlæse det, vil de selv finde, at det
har Værd.

Jeg havde tænkt mig, at denne Oversættelse skulde være Original-Udgaven for Tydskland

Dag
Dagte

Jeg ved ikke om det blev offentliggjort i Bergeen. Jeg
har været saa usheldig at jeg i Redaktør Borch
uden at tænke paa det, har tegnet den 10de. Digt,
der for Tiden er Theatortforeningens Formand - Tabelau!
Først siden faldt Ligheden mig ind. - Gud skal vi-
de, at jeg ikke har noget imod Digt. - Men
saa er det, naar man vil tegne en Type. - Flere
end En føler sig rammet. - (Dette er en Læmmelighed.)
Om kort Tid vil jeg faa her at sende dig Manu-
scriptet. Opnaar jeg ikke andet derom, end at
du læser det og det maaer dig for en Hund, saa
opnaar jeg allerede meget. Du vil siden sige
mig den Doms derover. Du taler om Liberator

som om det var en Kritiker og professor. Jeg husker gode
dine Bemærkninger om Ibens. Jeg synt: De var treffende.

Der vel, at man bestaler ikke slige Oversættelser,
men hvis Høflighed blev offentliggjort og slaa an, faar Over-
sættelsen (først da) sin Andel af Fortjeneste. Jeg
harde tænkt at Tittelen paa Tydsk skulde være "Dine
Sjæle - Lærde".

Her sender jeg dig mit Portræt! - Der ser, at
jeg har faaet nogle Griseborster paa halsen, siden
vi sidst skiltes. Mod den valdege Knudebaad
Kommer den aldrig op. - Du ligner en Tyk.

Hvad skulde jeg skrive mere? At du maa le-
ve vel i Tydskland og skabe mange musikaliske
Perler, der, naar de selv engang er borte, skal staae
som dyre Mindestene i Norges Hæders - Diadem!
Ser hykkelig vel og glem ei din hengivne
Jakob Paulsen